Ч. 256. Четвер 30 (17) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що два (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Вчера розпочало ся засїданє палати послів. П. Мінїстер скарбу предложив провізорию буджетову за перший піврік 1906. П. Мінїстер краєвої оборони предложив проєкт закона о континґенті рекрутів на слїдуючий рік а п. Мінїстер торговлї предложив проєкт закона о провізоричнім управильненю відносин торговельних з Італією за час від 1 січня найдальше до 28 лютого 1906. Опісля промовив президент мінїстрів бар. Ґавч, а зазначивши конечність скорого ухваленя провізориї буджетової, обговорював відносини на Угорщинї а відтак сесию соймів краєвих і передовсїм вказав на реформу виборчу і закони компромісові в моравскім соймі. Бесїдник висказав надію, що дїяльність моравского сойму послужить за взорець для иньших країв з мішаним населенєм.

Заява Правительства в справі реформи виборчої.

Перейшовши опісля до справи реформи виборчої, пригадав бар. Ґавч розправи з дня 6 жовтня с. р. в парляменті, коли то вела ся дискусия над рядом внесень в справі загального, рівного, безпосередного і тайного права виборчого і коли палата значною більшостию голосів — бо до кваліфікованої більшости двох третин бракло лиш 20 голосів — заявила ся за далеко сягаючим переобразованєм права виборчого. Правительство взяло то за ясне і кріпке завізванє, щоби заняло ся справою заведеня загального, безпосередного і рівного права виборчого і розпочало зараз відповідні студиї. Ухвала палати з дня 1 жовтня с. р. стала ся причиною, задля котрої правительство без проволоки приступило до великого дїла остаточного розширеня права виборчого. Позволю собі — казав бесїдник — подати ще лиш головні черти реформи виборчої. Кожда система виборча має свої хиби а нашою задачею єсть завести для нас як найвідповіднїйшу. Буде то право виборче, котре теперішному станови найлїпше відповідає, котре рівнає з клясами, що мають тепер то право, тоті верстви, котрі стали ся важним співчинником краєвої продукциї і народного майна... Правительство навіть не може подумати о тім, щоби не уміючі читати і писати були позбавлені права виборчого, анї також обмежати того права на особи економічно самостійні. Зато осїдок визначає лиш реченець, в котрім право виборче може бути виконуване в якійсь громадї.

Однак рішаюче значінє для наших постановлень має справа зовсїм иньша т. є. охорона народних меншостий супротив чисельної переваги. Всї предложеня в тім напрямі не дають ся приміняти до відносин в Австриї. Правительство єсть длятого того погляду, що найлїпшою охороною народних меншостий будуть творити малі, можливо відмежені під взглядом народности округи виборчі з поєдинчими виборами. Предложимо Вам такий подїл округів виборчих, котрий увзглядните з цїлою печаливостию відносини замешканя народностий і зменшить до мінїмум число тих точок, котрі могли би бути причиною народних спорів, а наконець отворить будучність народній автономії.

Новий подїл округів виборчих єсть необхідний вже длятого, що коли відпадуть всї куриї, позістане 178 вільних мандатів, котрі мусять бути роздїлені на всїх виборців. Однак в праві виборчім має рішати не механїчне відношенє цифр, але відношенє народних і культурних сил. Правительство має передовсїм на думцї можливо одностайні, народно відмежені округи виборчі. Де лиш то дасть ся перевести, мають бути громади получені в одностайні округи виборчі, причім кожда

Дочки жупана.

(З мадярского. — Оповіданє Коломана Міксата).

(Конець).

Але тепер зачало ся нещастє для старости. О півночи замітив він, що єго мошонка випорожнила ся.

— Принесіть менї мій куферок — сказав до одного з слуг.

Єму принесено куферок і пан Берей виймив з него звиток паперів та став їх переглядати.

— Тепер граю комітатовими грішми — сказав виймаючи з усьмішкою сотки.

Але й они повандрували до жупанової кишенї, що дуже радо брав комітатові гроші.

Але Берей не зараз здав ся. По полудни на другий день зачали на ново і він позичив собі тепер гроший від жінки Чузого. Жіночі гроші, кажуть, приносять щастє.

Гри не можна було перервати, доки Берей мав охоту, хоч би забава мала тревати і два тижднї. Між тим управа комітату могла собі спокійно спочивати а холера десяткувати всї села й міста. — Треба признати, що й найсовістнїйші люди бувають часом легкодушні. Але в недїлю вечером вернув жупан таки до дому. Однако повитанє не було веселе.

— А ти за що мене маєш? — крикнула до него жінка, взявшись руками в пояс.— Що ти за біду насилаєш менї на голову, га! І де ти вишукав тото дрантє? Чи я твоя наймичка, чи що, щоби ти так зі мною поводив ся?

— Але-ж Ганно, прошу тебе, будь розумна.

— Мовчи! Чи ти собі гадаєш, що я така як жупаньство, що ти єго можеш намовити гарними словами до кождої дурницї?

— Але, Ганно, я тобі хотїв зробити приємність.

— Мовчи, кажу! — відповіла панї жупанова, тупаючи ногою. — Красну приємність ти менї зробив. Та-ж то чиста звірина. Ти не бачиш, яка я подрапана? Як єї вчера мила, подерла мене своїми пазурами. Я замкнула єї за кару до сальону, а она побила менї всю порцеляну, а я була би не дала за пілкі гроші моїх чашок.

— Що, она й чашки побила? — спитав наполоханий жупан.

— Побила, але що то тебе обходить? Они були мої. Кажу тобі, бери собі тоту дитину гет, бо нинї знов повиривали менї всї цьвіти в огородї. Дай єї де хочеш, я єї не потрібую.

— Успокій-же ся, Ганно, зроблю всьо, що кажеш. Але що то за біда?

Якраз війшла кравчиня і принесла гарну суконку, капелюшок і инші дїточі убори.

— Що то є? — відповіла панї жупанова зміненим голосом. — Я їй замовила одінє, бо прецї не можу на то позволити, аби хто в моїм домі ходив обдертий. Завтра дам їй то і гет менї з дому, я єї не хочу!

З гнївом тріснула за собою дверми, а жупан тихонько сів на своїм стільци.

— Де покоївка? — сказав до себе. — Нехай менї хоч покаже тоту дївчину.

Єї привели. Була така дика, як молодий медведик. Ясне мягке волосє звисало їй з голови. Великі, синї очи дивили ся уперто, малі ручки були заболочені.

— Як називаєш ся, дитинко? — спитав жупан лагідно.

— Не скажу — відповіла дївчина.

— Ходи сюди, мала.

Покоївка силою присунула єї до жупана, а він обіймив єї за шию, але малий чортик так ударив єго по руцї, що аж залунало.

— Господи Боже! — скрикнула наполохана покоївка; она гадала, що дитина за свій учинок утратить що найменше голову. Але замість гніву почав жупан так сьміяти ся, що аж вікна дзвенїли. Які дивні часом великі пани! Мала сїльска дївчина подобалась єму, бо й дїйстно була гарна як рожевий цьвіт.

— Чи то тота, що лишила ся? — спитав жупан свого улюбленого гузара.

Гузар підкрутив вуси і хитро усьміхнув ся.

— Я так зробив, ясний пане, що то не послїдна. Насамперед вибрав я одну для нас і сховав єї під плащ, бо другі не такі гарні.

— А другі ти повіддавав?

— Всї три. Пан Ковач хотїв конче взяти дві, як я єму сказав, що ясний пан не велїв везти до него дїтий.

— Може би було й лїпше стало ся, як би ти був лишив там і другу, бо завтра буду в клопоті; жінка гнїває ся.

— Дитина уперта і зла, ясний пане; але я бачу, що панї рада би єї на руках носити.

громада була би місцем вибору. Однак-же, як то вже стало ся при розділї мандатів загальної куриї для поодиноких країв, увзгляд納 ся в справедливий спосіб яко міру для розділу мандатів поодиноких країв і округів: число населеня, силу податкову, інтереси економічні, які ті краї і округи репрезентують, а також вплив, який они роблять під взглядом культурним.

Проєкт закона так великого значіня вимагає докладних студий, але ми рішили ся довести ту справу до кінця, бо не можна лишити єї незалагодженою. Правительство зробить все, щоби предложенє о реформі виборчій було зложене на столї палати послів найпізнїйше в місяци лютім. Партиї будуть мати нагоду порішити о своїм становищи а правительство числить на підпору палати. Правительство стоїть строго при засадї знесеня курий виборчих, а готово о скілько можна увзгляднити поодинокі краї і бажаня партий. Рівночасно з реформою виборчою до палати послів мусить бути переведена ревізия закона о реґуляциї Ради державної, щоби забезпечити правильний хід нарад законодайних. В тій цїли предложить Правительство палатї проєкт закона, котрий має запоручити нормальне функціонованє палати в інтересї самого правительства. Наконець зазначив ще п. Президент мінїстрів, що правительство займає ся також справою, чи не треба би відповідно переобразовати палату панів і дати відповідне заступство тим ґрупам, котрі внаслїдок розширеня права виборчого потерплять шкоду. Правительство рішило ся перевести реформу виборчу. Однак так важна реформа не може бути переведена, скоро дорога до того затарасована иншими предложенями, именно же провізориєю буджетовою, договорами торговельними і предложенєм о континґентї рекрутів, для того в інтересї приcкореня залагодженя реформи виборчої лежить, щоби дорога можливо як найскорше була опорожнена через залагодженє згаданих предложень.

Новинки.

Львів, дня 29 падолиста 1905.

— З причин загальних, независимих від Редакциї, число „Народної Часописи" припадаюче на вчера, не могло вийти.

— Іменованя. П. Мінїстер рільництва іменував старшого комісаря гірничого Ів. Зараньского, радником гірництва, а п. Мінїстер торговлї іменував окінченого ученика ґімназиї Ром. Кунена, рахунковим практикантом в департаментї рахунковім дирекциї почт і телеґрафів у Львові.

— Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий вернув в понедїлок, дня 27-го с. м. вечером з Відня до Львова.

— Перенесеня. Дирекция почт і телеґрафів перенесла почтового асистента Здисл. Ґродецкого із Стрия до Дуклї.

— Масовий страйк. Вчерашний день 28 падолиста зазначив ся в цїлій нашій державі великим страйком робітничим. По всїх містах, де лиш суть які робітники в більшій скількости і звязані з собою якоюсь орґанїзациєю, застановлено у всїх варстатах робітничих і друкарнях всяку роботу. Львів виглядав вчера мов-би то припало якесь польско-руско-жидівске сьвято. Всї склепи і всї шинки без виїмки, чи християньскі чи жидівскі, були позамикані, а на площах, де звичайно відбуває ся торг, було пусто, трамваї від 10 до 1 год. по полудни перестали ходити, фіякри не їздили а навіть людий було мало видко, бо всї бояли ся виходити, гадаючи, що готово ще де на улицях прийти до якогось заколоту, до бійки, може навіть і з поліциєю та войском. Тамчасом все відбуло ся спокійно. На ринку під ратушом відбули ся збори кількатисячної громади робітників, котру ще збільшило значне число цікавих. Збори відкрив п. Нахер а промавляли на них пп. Гудец, Ганкевич, Шмінда і Безен на темат загального права голосованя. Всї бесїдники заявили ся за загальним, безпосереднім і рівним правом голосованя, зазначаючи, що нинїшний масовий страйк єсть лиш манїфестациєю, але в цїли виборенячтого права готові всї взяти ся до як найостріЙших средств. По зборах рушило яких 6000 людий в похід улицями. В походї несено таблицї з написями жадаючими загального права виборчого і знесеня курий виборчих. Цїла манїфестация відбула ся зовсїм спокійно і анї поліция анї войско не потребувало нїгде виступати.

Подібні манїфестациї відбули ся майже по всїх більших Галичини, як в Станиславові, Коломиї, Перемишли, Бориславі, Дрогобичи, Сяноку і т. д. а дальше у Відни, в Празї, Ґрацу, Бернї, Люблянї, Чернівцях і т. д. У Відни взяло участь в манїфестациї яких 150 до 200.000 робітників, котрі рядами по десять і з червоними прапорами помашерували перед парлямент. Тут пішла депутация до президента мінїстрів бар. Ґавча, до президента палати панів кн. Віндішґреца і до президента палати послів ґр. Феттера. Бар Ґавч сказав депутациї, що може вказати лиш на звістну заяву у „Wien. Abendpost" (котру й ми подали свого часу — *Ред.)* і на свою промову до депутациї промисловцїв а впрочім вияснить становище правительства в своїй бесїдї в палатї послів. — Кн. Віндішґрец заявив, що не може нинї сказати, яке становище займе палата панів, а ґр. Феттер сказав, що так трудна реформа може бути залагоджена лиш при повнім спокою. Коли похід мав вже розходити ся, студенти католицкі повитали похід окликами „Пфуй!" і тим викликали малу бучу і переполох серед публики, бо студенти социялїсти кинулись на католицких, підчас коли італїяньскі і словіньскі студенти витали похід окликами „Eviva!" і „Живіо!" — В Ґрацу взяло участь в манїфестациї около 25.000 людий.

— Крадїж на почтї. З Кракова доносять, що почтовий уряд при ул. Боже Тїло вислав дня 24 с. м. вечером цїлоднєвний вплив до почтового уряду на двірци. Пакованє листових і вартістних посилок довершив возьний Ігнатий Кос під наглядом урядничкн п-ни Браєр. Коли на двірци офіциял Келер і возьний Косадюк відбирали ту пересилку, сконстатували, що печатка і опакованє головного мішка були ненарушені, а проте несгавало в нїм одного мішочка з пересилкою, що містила в собі около 27.000 К готівкою. Повідомлено дирекцию поліциї, котра слїдить ту загадочну справу. Возьний Кос толкує ся, що він в очах урядпички все в порядку до мішка впакував і не годен пояснити, яким чудом пропали гроші з ненарушеного мішка.

— Дрібні вісти. Видаваний в Перемишли Dziennik Przemyski перестав виходити.

— Аматорске представленє. Дня 3 грудня с. р. відбуде ся в сали „Gwiazd-и" у Львові при ул. Францїшканьскій заходом читальнї „Просьвіти" на Жовківскім передмістю представленє опери Артемовского „Запорожець за Дунаєм", котру закінчать „Вечерницї" Нїщиньского.

— З драматичного тов. ім. Котляревского. Видїл товариства подає до відомости львівскої громади, що товариство уряджує в сїм роцї вже другу серию відчитів, в котрих дохід призначений на фонд будови театру. Перший відчит др. Василя Щурата на тему „Ґрунвальдска пісня" відбуде ся в суботу дня 2 грудня с. р. о годинї 6 вечером в компатах тов. „Руска Бесїда" (Ринок ч. 10 I. пов.) Вступ за добровільними датками.

— З галицкого гіпотечного банку. Надзираюча рада банку гіпотечного рішила, що купон від акций того банку, платний 1 січня 1906 р., буде платити ся по 20 корон від одної штуки.

— Міжнародна шайка фальшівників банкнотів. З Льондона доносять, що сими днями окінчено там слїдство в голоснїй справі підроблюваня австрийских 50-коронових банкнотів під проводом галицких жидів Фіша, Шапіри і Бутервайха. Що-до других обжалованих, представитель Австриї зажадав відложеня, доки не будуть надіслані зізнаня сьвідків з Відня. Оборонець згаданих фальшівників запротестував против того і загрозив, що піднесе ту справу в анґлїйскім парляментї. Мимо того судия прихилив ся до предложеня представителя Австриї і справу відложив на пізнїйше.

— Наплив російских Жидів до Галичини збільшає ся з кождим днем. Протижидівскі

— Завтра рано веліла єї відіслати.

Але на другий день рано не було й слїду по дитинї. Пропала як камінь у воду. Дармо вибубнював старий гайдук Пішта по всїх улицях, нїхто дївчини не бачив. Жупан обійшов цїлий парк і кликав єї по імени, дївчини не було. І панї жалувала за нею при обідї.

— Встидаю ся, що она як раз від нас пропала — сказала панї жупанова і почала собі робити — як звичайно жінки — ріжні докори. — Може она кинула ся до ріки, або може єї украли цигани? Хто то може знати!

Гузар Амброзий сїв на свого коня. Жупан приказав привезти дївчину живу або умерлу, хоч би прийшло ся єї й з під землї добути; без дївчини не має чого показувати ся до дому.

Ясна панї не мала цїлий день спокою. Що хвилї ходила до синьої компати та оглядала розложену рожеву суконку дитинну і здавало ся, немов би за кождим разом виходила сумнїйша. Вкінци над вечір вернув гайдук в запорошенім уніформі і на спіненім кони.

— Де дївчина? — спитали нараз жупан і єго жінка, що на тупіт коня вибігли на двір.

— Ось тут привожу єї — відповів гузар, відвертаючи свій плащ.

— Жиє?

— Спить мала біда — сказав гузар — она мене била і кусала доти, доки аж не утомилась.

— Добре, що хоч вже тут є! Де ти єї найшов?

— Дома. Най лиш ясний пан подумають, що то за люди ті хлопи. Приїзджаю до Варбок, заходжу на подвірє Гартї, дивлю ся, а тут всї четверо дїтий, як я їх в середу застав, сидять на стрісї.

— О, о! — сказав дивуючись жупан.

— Спершу гадав я, що здурію і менї видало ся, що я їх не порозвозив по людях, як пан казали, але потім догадавсь я, що они свї повтїкали. Такі то ті хлопи.

Жупан усьміхнув ся, але що се?.. Ясна панї взяла сама з рук гузара дитину, і то осторожно, аби єї не збудити. То так річи стоять? Она-ж не була так вихована та й за велика, аби єї носити на руках.

— Знаєш старий, маю добру гадку — сказала панї жупанова тихо — але не роби такого гримоту твоїми чоботищами! Ходи на пальцях, кажу тобі. Я хочу малу убрати в нову суконку, тепер як она спить; пробудить ся яко наша дочка і не так скоро втїкне.

Всемогучий пан комітату, перед котрим всї дрожали, не важив ся навіть люльки виймити з уст, щоби лише не збудити дитини; однако не міг здержати ся, аби не зробити своєї замітки:

— Добре, добре, але то не на много здасть ся. Дитина привикне до нас лише тодї... як ми возьмемо й всї єї сестри.

Панї жупанова подивила ся вдоволено й гордо на чоловіка.

— Я не маю нїчого против того, але тота мусить все таки остати у нас „першою і правдивою", бо она... она...

— Ну, що она?

— Она вже випробована.

Панї жупанова порвонїла, бо встидала ся признатись, що полюбила вже тоту бідну сироту.

розрухи в Росиї ще й доси не перестали і з міст перенесли ся на села. Погром Жидів по місцях був страшно кровавий. В Одесї погибло около 10.000 людий, в Київі поверх 5.000, в иньших містах по кількасот. Між убитими була майже половина рабуючих волоцюгів, котрих застрілили жиди, боронячи ся перед нападом. Коли по містах заостренно войскову оборону, волоцюги перенесли ся на села і в злуцї з селянами кинули ся грабити і палити коршми і двори. В многих ґуберніях здавлено розрухи войсковою силою. Войско мало приказ без пощади убивати грабежників. Нинї тревають розрухи ще в чернигівскій ґуберниї. Ватага, зложена із около 180 волоцюгів, перетягає з села до села, палить жидівскі коршми і панські двори опущені їх жителями. Звідси походить, що товпи жидів утїкають з Росиї до Галичини через Броди. Що кілька днїв їдуть надзвичайні поїзди з утїкачами, а впрочім при кождім поїздї з Бродів до Львова є два три ваґони наповнені утїкачами. Onогди нічним поїздом прибуло до Львова кількадесять жидівских родин. Були там самі жидівки з дїтьми з чернигівскої і київскої ґуберниї. Деякі родини числили по десять жиденят. Мужчин не було нїодного. Всї они або вже передше поутїкали, або лишили ся ще ратувати, що буде можна і пізнїйше прийдуть. Аж лячно було дивити ся на нужду утїкачів. Жиденята обдерті, на пів голі, босі робили на видця пригноблююче вражіне. Жидівский комітет в Бродах стоїть в порозуміню з кагалами у всїх містах Галичини і розміщує утїкачів по ріжних містах.

— **Самоубийство.** Коло Дому інвалїдів у Львові найдено в суботу рано висячого на соснї трупа около 60-лїтного мужчини, котрим, як показало ся, був Володислав Корпак, занятий при висиланю нафти в магазиновім товаристві в Бориславі. Причина самоубийства незвістна.

— **Нещастна пригода.** Николай і Онуфрій Ґаборакн, Дмитро і Іван Робанюки, Роман Кучерак родом із Текучі, повіта Печенїжин і Іван та Василь Мойсюки родом із Акришорів, тогож повіта, рубали в лїсї гр. прав. релїґійного фонду дрова в громадї Воронець на Буковинї. У вечер схоронили ся названі робітники в хату, яка находила ся неподалїк. Однак невдовзї надтягнула буря і звалила на ту хату бук, який розторощив хату. При сїй пригодї утратили робітники Н. Ґаборак і Д. Робанюк житє, а Іван Мойсюк та Іван Робанюк, брат Дмитра потерпіли ображеня і потовченя. Трупи убитих завезено до трупарні в Воронци, а Ів. Робанюк находить ся в кімполюнґскім шпитали.

— **Кровава забава.** Дня 15 с. м. вечером кілька ігровецких селян, вертаючи з торгу в Тернополи, поступили в Івачеві долїшнім до коршми, де застали громадского начальника Івана Братного і господаря Войтка Крисякова, з котрими три прибувші увійшли до другої комнати шинку і там „забавляли ся“. Нараз, не знати з якої причини, запер громадский начальник двері другої комнати і почав ігровецких селян бити без пощади. Коли другі люди з Ігровиці хотїли дістати ся до згаданої комнати, щоби стати в обороні своїх, начальник громади отворив двері і почав так бити зелїзним гачком двох появивших ся на поміч селян, що они утратили сьвідомість. Дня 16 с. м. привезено їх до суду в Тернополи, звідки одного, Ілька Душенка, відставлено просто до шпиталю, де він того самого дня помер. Дня 17 с. м. зголосили ся до тернопільского шпиталю два другі участники „забави“, що потерпіли тяжкі тїлесні ушкодженя зі сторони розлюченого начальника громади.

— **Від Видїлу** „Рускої ремісничої і промислової Бурси у Львові“. Послїдними часами звертає ся до нас більше майстрів за хлопцями до науки ремесла. Позаяк всї наші питомцї суть вже поміщені, а на принятє нових питомців нема у нас місця, проте завідомляємо о тім наших патриотів, котрим піднесенє ремесла і промислу серед нашого народу лежить на серцю, і просимо, щоби розглянули ся за такими хлопцями і в справі принятя їх до науки ремесла порозуміли ся лише письменно з Видїлом „Рускої ремісничої і промислової Бурси у Львові“ на руки п. Івана Бачиньского, Львів, Ринок ч. 10. Потрібні суть хлопцї до столяря, кушнїря, кравця і шевця; ті що хотять бути приняті, мусять мати окінчену 4-кл. школу народну, відповідну одежу і біле, а близші услівя принятя до науки подасть на жаданє видїл Бурси, порозумівши ся з майстрами.

— **Рідке атмосферичне явище.** З Косова пишуть: В середу дня 15 с. м. около 10½ години вечером покрив ся небозвід на північнім заході на великім просторі кількох миль кроваво красною. Плившї на тім кровавім поли облаки немов-би відділями то багряне сяєво від землї. Явище тревало около пів години і відтак щезло. Серед забобонних селян викликало оно ріжні бесїди про війни, зарази і т. ин. — О тім самім незвичайнім явищи пишуть з Калуша: О годині 10½ в ночи з 15 на 16 с. м. замітив я на північно-всхідній сторонї небозводу, якби над лїсом двірского обшару в Підгірках, незвичайне сяєво, що обхопило простір 7 — 8 кільометрів довжини і 1 кільометер ширини. Краска сяєво була кроваво-багряна, а поступала оно із всходу на захід і за яких кільканайцять хвиль щезла. Явищу приглядало ся нас 7 осіб. Селяни, що єго виділи, кажуть, що замітили на небі меч і хрест, однако нас сїмох не доглянули нїчого подібного.

† **Померли:** о. Михайло Поржецкий, сьвященик ювілат, парох в Чемеринцях, нараївского деканата, львівскої епархії, дня 24-го падолиста, в 90-ім роцї житя а 65-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 28 падолиста. Ухвалений моравским соймом проєкт закона в справі зміни статута краєвого і соймової ординациї виборчої приписів о уживаню обох краєвих мов в урядах автономічних, а також в справі роздїлу властий шкільних після народностий одержав цісарску санкцию.

Відень 28 падолиста. Fremdenblatt заперечує розпущену чутку, мов би то в Галичинї відбувала ся мобілїзация. Анї в Галичинї анї нїгде в монархії не переводить ся мобілїзация анї нїякі подібні зарядженя.

Християнія 28 падолиста. Вчера зложив король Ґакон присягу в Стортінґу. Повитанє короля було величезно овацийне.

Петербург 28 падолиста. „Русь“ доносить, що ворохобня в манджурскій армії збільшає ся. В Харбінї арештовано многих вояків і офіцирів. Також і в пограничних сторонах Сибіри ширить ся ворохобня.

Петербург 29 падолиста. Розрухи у Владивостоцї були далеко більші, як доси думано; знищено і спалено майже всї хіньскі доми і невелику часть иньших чужинців. Ґен. Лїневич велїв арештувати 12 росийских аґітаторів, що прибули з Европи і поставити їх перед суд военний у Владивостоцї.

Петербург 29 падолиста. Телеґрафічне сполученє межи містами: Петербург, Москва, Одеса, Харків, Ростов над Доном, Риґа, Мітава перерване. Урядники страйкують внаслїдок того, що коли они відкликали ся що до зарядження міністра справ внутрішних Дурново до ґр. Віттого, не одержали до 12 годин відповіди, як того жадали.

Петербург 29 падолиста. До „Нов. Время“ доносять з Севастополя: Постановлено змусити бунтівників, котрих єсть около 1000, блькoкадою, щоби піддали ся. Они замкнули ся в касарнях відтятих від міста, де єсть також 400 коний і не богато мунїциї.

Москва 29 падолиста. Вчера вибух в урядї телеґрафічнім страйк. Войско стереже саль з апаратами. Серед телеґраф-стів настало велике заворушенє.

Севастополь 29 падолиста. (Петерб. Аґ.) Нинї минає речинець, визначений збунтованим, щоби піддали ся. Команду над кружляком „Очаков“ обняв видалений революционіст поручник Шмідт. Рада міста віднесла ся з просьбою до Петербурга о заряджене средств в цїли охорони.

Константинополь 29 падолиста. Ґубернатор Мітілєни запротестував письменно і устно против висадженя войска на беріг і обсадженя острова. Внаслїдок бурі сполученє фльоти з цїлеччиною єсть утруднене.

— **Дирекция товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок“** до загалу П. Т. учителїв і учительок: 1) З огляду на те, що розвій товариства зависить лише від великого числа членів і то дійстних членів, що платять правильно після деклярациї вкладки, просить і взиває дирекция тих, що надіслали провізоричні деклярациї в р. 1904 (в місяцях жовтни і падолистї), о скорше виповненє тепер офіцияльно присланих формулярів, а тих, що зголосили ся давнїйше а не одержали з якоїсь причини статуту і друків, щоби упімнули ся о те як найскорше і відтак звернули відворотно все виповнене як слїд. Ті деклярациї будуть основою до обчислюваня користий, які статут і реґулямін ухвалений збором признає членам в міру лїт належаня до товариства і високости місячної оплати. Добровільне підвисшенє місячної оплати (понад 1 К) є статутом предвиджене і приносить з собою висше вимірені виплати титулом пенсий, засмотрень, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не наспіють всї деклярациї, годї буде покінчити всї роботи коло заснованя книг товариства і цїлого дїловодства. Всякі проволоки тут неумістні і прямо шкідливі. 2) Дальше просить дирекция сьвідомих учителїв і учительки о приєднуванє всїх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекция пішле статути і друки на кождий зазив (Львів, ул. Сикстуска ч. 47) 3) В многих округах нема ще приписаного статутом числа 10 членів, щоби заснувати відділ окружний, а сеж велика шкода для орґанізациї учительства і розвою товариства. Як раз лиш через відділи і видїли окружні зможе і рада надзираюча і дирекция виповнити задачі і обовязки предвиджені статутом, зможе згуртувати все учительство в цїли несеня взаїмної, як материяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна справа без відділів окружних безсильна. 4) Просимо тому учителїв і учительки скликати довірочні збори в своїм окрузї (кождий участник повинен мати запрошенє); на тих зборах треба пояснити статут і інтенциї товариства, просимо взагалї при всїх нагодах гуртувати учительство по округах і присилати нам спис зголосивших ся, а ми сейчас пішлемо статут, друки і чеки. — *Від Дирекциї.*

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові д. 29 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·20; жито 6·10 до 6·30; овес 6·20 до 6·40; ячмінь пашний 5·90 до 6·20; ячмінь броварний 6·40 до 6·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика —·— до —·—; бобик 6·30 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 55·— до 70·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 24·— до 28·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).